

זאתנו על מאות עירוב

דעת קדרשו

הנה"צ מוהר"ר נפתלי הירצקה העניג וצל' אבד"ק שארמאש - יור' התאחדות הרבניים

ב"ה, יומם ה' לסדר נח תש"ג
היות שהרב וכור' עוסק בעת בדבר מצוה גדולה
لتיקון עיוב בויליאמסבורג, אשר בזאת תח' הצלחה
גדולה לאחבי' שלא יכשלו ח'ז' בחילול
ש'ק ע'י' הוועאה ברה"ר, וכבר דברו מזה
הפוסקים שמצוות ה'י' נעשה בעירות רבות עפי'
וכאשר מועלם ה'י' נעשה בעירות רבות עפי'
גודלו הרבניים, ובכן כאשר רוצחים ממוני להסכים
על ידו, הנה נגנני נטפל להרבניים שכבר
הסתכמו לו, ובפרט שרצוינו ליקח אצלו עוד ג'
רבנים גודלים לנזר אוון עשייתו הלהקה, אקווה
שה' ייה' בעזרו של אבא מכתול מתחת ידו
שייה' נעשה כתה וכלהלה.
נאום החותם לכבוד המצוות,
הה' נפתלי הירצקה העניג

הנה"צ מוהר"ר יוסף גריינואולד זצ"ל
אבר"ק פפא - סגן נשיא התאחדות הרבניים

ב"ה, יומם ב' לחודש מוחשון תש"ג לפ"ק
עד' אשר בקשת הסכמי שברצונך להשתדל
בתיקון עירובין ע'י' עשיית צודת הפטה לכל
הרוחות השבויליאנסבורג, להציג רבים מאיסור
הוועאה, הנה כבר האrik הח'ס בתשוו' חאר'ח ס'י'
צ'ט גודל החיבור לששתולד בענין זה וכו', יע'יך חזק
ואמץ ותהי' ממצוי הרובים י'י' תלי בך, והשיית י'י'
ושאלו, הלא דודו מרן הגה'ק זל לא
הסכים וכו', וכן הרב שטייט'א חתם לאיסור
כמה פעמים.
וענה לנו בה פה מלא ובמאור פנים, בודאי
אין לי התנגדות כלל, ורק אווי לעשות עירוב
בכל עיר, כמו שמדובר בכל הדורות עד כעת,
וכן בסיגעט עשה זקיני דל' עירוב, והוגם
שכמה פעמים פסק הצורת הפתוח באמצע
השבת ובפרט לאחרונה ע'י' האנטסעמיטן,
עכ'ז הדרו לעשותו, וכן רואי לעשותו.

לשאלת רבים על Amitotim דבריהם,
הנני להודיע שהייתי ביום ד' פ' ח'י' העטלט
אצל כ'ק ממן אדמ'ר מסאטמאר שליט'א
במעמד רבנים וחשובים, ונשאו ונתנו בענין
ויען שליט'א, והנה'צ מוהר'ר קוחיאל היה מהייליש שליט'א ט'ז
ושאר מקובכים

הנה"צ מוהר'ר יונתן שטייף זצ'ל גאנ'ד ק'ק
קהל וראים

"עצמי היא טוביה ומתקנת מואוד, כי לערב
שכונות שכנות אין צורך זהה הסכמה כלל, וכל
וב בשכונה שלו יכול להתקן כן".

וחתמתי שם בידיו בלוינ' יונתן שטייף
(שות' מודר' שטייף סי' ס'ח)

הנה"צ מוהר'ר יוסף אל' שטיינער זצ'ל
ראב' קרל רואים וויזען

"... בדרכ בקשונו היה שרש לבו לעשות
עירובין ע'י' צורת הפתוח כמו שנוהג אצליינו
ומקבול מפי רבוינו הקדושים מדור דור לתיקון
עירובין בכל מקום שדרים שם בעי', מבואר
ברבינו ממן הח'ס זל' ארלח סי' צ'ט גודל החיבור
לשודות בעי' שהוא סיג' גודל לשמרת שבת
קודש.

הנה וdae טוב עושה בעמי לתיקון תקון אשר
בזה' יציל אלף ורבות מישראל מוחילול
שבת, ובפרט בויליאמסבורג ובארה פארק
וקרואן הייטס, אשר שם שכנים מאחבי' שטויין
התורה והמצוות, אשר להם תקינו תורה תיכון,
ושלמה שתיקון עירובין רק לשומר תורה תיכון,
שהרי' בעכו'ה השכחוה מציה בין האנשים,
ובפרט כמה שהעולם מוגלים בכל לב ושורחים
להוציאו בשבת, מבואר בגמ' ביצה (ט'ז): על
האי מרבנן שתחלה הוראותו היה להקלוקלא על
שאסר לעירוב, ופרש'י שנכשלים עי'ז שוכחין
ומטלclin ללא עירוב, והוא הוא הגורם. ואין לך
זיכוי הרובים גדול מות, ואשרו חילקו שקבל על
שכמו מצוה גדולה כזו, והיה חילקי עמו.

ולא ירא ולא יחת על מה שישנם כמה
שמנגדים, כי זה הוא הדרך מועלם ועד עתת,
קצתם משומם קנהה שמקנאים באדם שזכה
לחיות ממצוי הרבים, וקצתם מפני שהשתן לא
ニיחא ליה שע' עירוב אחד יפסקו אלף
ישראל מלחיות מחייב שבת יוכנסו בגדר שומר
שבת.

ובכל הערים, קטנות או גדולות, תקנו
עירובין אפילו עי' דוחקים גדולים, ול'ש בעיר
נו אידק ובוקלון התהו'ן מגאנן מוחות נבור ל'ע',
כמ'ז זה מכבר מן הגאון הקדוש והנורא פוסק
הדור עונתן כהיל מוה'ר יונתן שטייף וע' שהי'
גאנד'ק ק' זכינו לשם. עיין בשורת מהר'י
שטייף סי' ס'ח, ואין לחוש כלל למה שלא חשו
לו ובוכתינו מדור דור.

ובעיקר שיראה שהעירוב יתקנו אותו עפ'י
ג' רבנים יודעים הלכות עירוב, והחכלה יהי' עפ'י
הלכה, כי דבר זה רק לבננים חרדים לדבר ה'
נמסר, אשר קדושת שבת וקדושת ישראל ווכותן
ונגע בלבבן...".

עו'ז בע"ח יומם ג' פ' נח תש"ג לפ' ק
יוסף אל' הובן שטיינער

בעוחשיית

לשאלת רבים על Amitotim דבריהם,
הנני להודיע שהייתי ביום ד' פ' ח'י' העטלט
במעמד רבנים וחשובים, ונשאו ונתנו בענין
העירוב, ושאלתיו, הייתה שיש כאן בברא
הארק מכתולות בעירובין קטעים שיעשוין
ב'א בעצמתם, ואני עשינו עירוב כראוי
וכנכון בציורו ובניהם חשובים ומשגיח
תמידי, אי יש לו אייה התנגדות זהה. גם
דמעו בשם כ'ק ריבנו הגה'ק מסאטמאר
ז'ע שלא החזיק מעירוב.

וענה לנו בה פה מלא ובמאור פנים, בודאי
אין לי התנגדות כלל, ורק אווי לעשות עירוב
בכל עיר, כמו שמדובר בכל הדורות עד כעת,
וכן בסיגעט עשה זקיני דל' עירוב, והוגם
שכמה פעמים פסק הצורת הפתוח באמצע
השבת ובפרט לאחרונה ע'י' האנטסעמיטן,
עכ'ז הדרו לעשותו, וכן רואי לעשותו.
ושאלו, הלא דודו מרן הגה'ק זל לא
הסכים וכו', וכן הרב שטייט'א חתם לאיסור
כמה פעמים.

והשיב, אני לא שמעתי מודוי שאסור.
אלא שבעיר גודלה קשה מאד לעשותו כהונן
ולא ידע איך תה' השגהתו. אבל בשיעוין
כהונן בהשגת רבנים, אני ידוע מה לא
יעשו, ומוצה רבה לזכות את בנ' צי' בדור גודל
זהה בעירוב כשר ומהודר, וסימן בברכה.

מן הניל' ברור שחתימת כ'ק אדמ'ר שליט'א
אייה' פעמים שלא לעשות עירוב, זה רק בשליב
שלא, או גזען השגהתו, וזה פשוט.

בעה'ה ה' פ' ח'י' כה' מהorchzon שנת תש'ס לפ' ק
הה' ח'ים תורה ב'ז'י
אב'ד וו' מ' דק'ק ערת סודראהעיל'

הנה"צ מ' האפרים פישל הערדשכאויזטש שליט'א אבד'ק האל'ין

...עד תיקון עירובין, הנה הלכה פסוכה בשור'ע
אר'ח ס' ש'יה, מצוה לחזור אחר שיתופי
מבואות, ומברך עליו על מצות עירוב. ופי' שט'
הט'ם הטעם דהיה מצוה הוא משום שלא יבא
לידי איסור לטבול. וכ'ג' בשורת ח'ס אר'ח ס'
צ'ט, ובשרות ד'ח ט'ר'ח ס' לג' דהרבבה מכתולות
באים בגין עירוב.

(המשך ג')

רצונו על מכות עירוב

הנה"צ מהדר אברם מ. איזראעל צ"ל
אברך התניאד

"...במענה על דרישתו לטובה בעניין תיקון העירוב במחוזות וויליאמסבורג, בארא פארק וכוכו, תשובי בדורות, ב"ה שאשי חלקו אם יעלה בידו לזכות הרבים להצליל רבות שישראל (ל'י) המכשול חילול שיק של איסור הוצאה ברחד', וכדכ'יל בשיער ארlich ס' שס' עלי' ח' וכן בס' ש'ג'ה סע'י א' דמותו לחזור אחר עירובי חזרות שלא יבואו לטלטול באיסור, וכן שפהלנו בעניין זה בספר הראשונים ל'ל, ע' תשו' הראש ס' ל'א, ש' ע' לא' שהחמיר בעניין כו'ה'פ שהוא מכשיל את הרבים בחילול שבת החמור עייש', וכן בתשבע'ן ח'ב ס' ל'ז דרויו לכל תח להשתדל לתunken עירובין, ומישלבו נוקפנו, הדיות גמורה היא, או מינות נורקה בו, וכו'.

זה עתה שמעתי דברת ובים מגור מסביב, עד מתנגדים לתיקון זה ועירובינו (ורב א' הכרוי ברבים דורך רעדיא שאין דעתו נוחה מזה), וופשט אין לחוש לדבריהם כלל ולא כוכו. ובזכות תיקון עירובין שנאמר בו שמחה כפולה (ישמח לב', שמח לב', וכן) יראו עינינו ישמח לבנו ותגל נפשינו בישועתו במהרה בבל'ג'ג' ב'ג'א.

הק' אברם מ. איזראעל

ח'ים ישע' קעניג
אברך דקהלח שמלה ד'יאקע
בעמ'ס ש'ת' חקי חיים ה'ח

"...באה וכו', במענה לבשתחו – הנני בכתב ישר דברי אמת – איך שיהה לי שיחה נעימה עם ס'ק ש'ב' אדמ'ר הנה'ק אברך פפא א זכ'ל – בערך אייה החדשם לפני פטרתו לח'י העולם הבא – בתוך הדברים שאלותי דעתו בעניין תיקון עירובין בברוקליין – ענה לי – בזואי עליינו מוטל לתקן העיר בעירוב המותיר ההוצאה בשבותות – דויד הקרן לדוד בשבותו על כס הרבנות בעיר סאטמאו, ראשית עבדתו היה לתunken העיר בעירוב – וכן המשיך השיחה – בערך נכסתי לכ'ק מרדן הנה'ק מסאטמאו זצוק'ל – הצעתי לפניו תיקון עירובין בויליאמסבורג – וענה בחשוב ונתן הסכמתו המלאה – אלא ששאל מי יהיה אחבי' بعد תיקונו שייטה באונן המועל – והשבתי שהער ימנה רבנים שישיגו שייטה הכל על מכונו וכדיננו ויפקחו על הכספיו – והמשיך האדמ'ר מפאפא זכ'ל, בשבע'ן ז' שליחת בני הגודל הלז, להשمر מאיסור הוצאה אשר ממש א'א להזדר ממנו עכ'ל. ובוואו ונחזק טובה להרב החשוב ה'ל (שליט'א), ובזכות שמרות שבת הכלכלה נזכה לנגולה שלימה במהרה.

ולבר מקו'ו של צדיק מרדן זכ'ל ויע' בעה'ח יא חשות ט'ס לפ'ק ח'ים ישע' קעניג

הנה"צ מ'וה' שמען ואב מללער צ'ל
אברך אראד

"...ב'ה, יומ' ג' ל'ס' מה אמר ה' תשלה' לפ'ק מה קה'י רוח טהרה לזכות את הרבים בשניות ראים וחסידים. הנה כן שמעתי שהדר'ג שליט'א עליה עלי' לעשות תיקון עירובין בעירנו פה, ובקשר של קיימת עם הרבויות הגאניז' חמי' הדור של התאחדות הרובנים שיחיו נצח, ואשר על פיהם יצא ועל פיהם יבוא כל דבר, מכוון שמחות' מאוד על שםועה טובה, ואמינא לפעה טבא תחנקה ידיכם לעשותות ווש', וחש'ית' היה באعروו למורו הדברה הכהלתו וכבוד שמרת שיק יתרבה ע' ואחריו כי המוצה הרבה הזאת נחוצה היא כמ'ש בתשו' חות'ס וכו', ולמותר הוא להאריך בדבר זה אשר טובתו לכל נועה, ויע' חפ' ה' ביד' יציל'ה וווש' ברוב יועץ.
הק' שמען ואב מללער

הנה"צ מהדר יהושע ב'צ' צ'ל אברך סאמבאטהעל - חבר וודע ההענלה להזקת הדת שיע' התאחדות הרבינים

ב'ה, הנה כבוד הרה'ג וכו' בקשני על עניין גדול שעוסק בה לתunken עירובין בשכונותינו שכונת ראים וגדיילים. הנה דבר הזה א'צ הסכמה, כי כבוד כתבו גודלו הדורות שלפנינו, שהוא עניין נחוץ מאד ומזכה להשתתל לעשות עירוב בכל מקום כב'ש רבניו הגדול בתשו' ח'ס ארlich ס' ציט עייש', וממן הגאנז' בשירותם שלפנינו, שהוא עניין נחוץ מאד רב' רבניו הגדול בעירנו ניארכ' קרוב יותר לבוא לידי מஸולות רבות בחסרון עירוב כדוע כוכו. וכבר כתוב בס'ק בית אהון בליקוטים שבס'פו, שם שמע בשם העש'ט ה'ק' ויע' פ' הפסוק "בזעם תענד ארכ' (חבקוק ג') זעלם ר'ת זיבחה עירובין מקאות, שיע' דברם אלו תענד ותהי'יסד הארץ עכ'ל. והנה הב' דברים זיבחה ומוקאות משודדים הרביה לתunken בכל היזורים וחומרות שאפשר. משא'כ עיין עירובין נשתחכה כאן כמעט למחר. ובוואו ונחזק טובה להרב החשוב ה'ל שליט'א שלחך על עצמו להשתדול גם בזה להזכיר העיטה לישנה כמו שה' בקהלות הישנות שבאו מכם. ובוואו מזכה גודלה לעמוד לימינו ולתמכנו בעניין הגדול הזה – הש'ית יעוז לו שיזכה לביך על המוגמר וחוכות הרביס יה' תלי בו, ובבבון תיקון עירובין ושמירת שבת כהכלתו נזכה לסייע מאה דקרה ה'ל "באי' חדש גנים יצאת לשע' עמק לשע' את משיח' ב'ב'א".

יום ד' ל'ס' אל יצא איש מקומו ביום השבע' תשלה' לפ'ק, מה ברוקlein ייכז'.

יהושע ב'צ'

הה'ג מהדר יוסף אשכנזי שליט'א
רב ורקה מהר' אשכנזי דטהאלשאוא
קריז' يول
משכ'ק נאמן בית
כך אומ'ר הנה'ק מסאטמאר זצלה'ה

ב'ה

הנה רב וכו' עוסק בהשתדלות תיקון עירובין ברוחותubo וויליאמסבורג, ובידו הcrcיך מכתבים עם המלצות מגדייל הבנינים שליט'א המסכנים ומוחזקים אותו בפעולו והשתדלותו בזה,

ובא בשעתו לפני ס'ק אדמ'ר הנה'ק זצלה'ה עם המכתבים שבירדו מהרבנים הגאניז' שליט'א זצלה'ה וברכו בהצלחה בכל העניות.

ולראי' באעה'ח א' ויחי תשמ'א פה קרי' يول יצז'.

יוסף אשכנזי
משכ'ק

ראבון על מצות עירוב

ויעי' בשורת אבני נור, דהמתעקש ומונע מלעתמך עירוב, הנו מוחטיא את הרבים ועתיד ליתן את הדין, זהה ה' שיטת רוב הגאנזים מדור הקדום. ואדרבה יש כמה ראשונים דאפילו רה"ר גמור מהני לעשות העירוב עי' צורת הפתח.

וחור אמי מעשה שה' בחוי ריבינו הגה'ק זצוק'ל אשר רב גדול אחד יבא לאסור לטלטל לנושם כל מיני תכשיטים בשבת, מטעם חדש כאן רשות הרבים ואסור לטלטל בלי עירוב, עצה ורבינו מתייר אף על שבת אחת.

אבל נראה עיקר דעת הגאנזים מדורות הקודמים שיש לעשות עירוב גם כאן, וכן ה' דעת הבנאים שכדור הקודם, וכן ה' דעת מרן רבינו הגה'ק זצוק'ל ב'גנ'ל, ולכן לדעתינו העני' חייב כל ובאב"ד לעזרו לקיים עשיית העירוב ולא להתעקש ולהלך על כל הנגדלים, כי חשש אני מADIO שהחולקים על עשיית העירוב כאן, בא ח' ממכה היצור שלא יחטא ל拄צ'יל אלפים מישראל שלא יחללו שבת קודש. ובזכות שמרת שבת נוכה בקרב הגאנלה שלימה בב"א.

ה' שלום קרוי

הגה'צ מוה אפרים פישל העורך אויטש שלט"א אבר"ק האליין

(המשך בעמוד א')

וממכשול הוא פשוט שהרבה אנשים שוכחים ומוציאים באסור, ואעיג' דבָא עי' שכחה והו מתעקש, קמי מכשול ותקלה כמ' ש בשורת רע'ק'א ס'ח דש במתעקש בשבת איסור תורה וכו'. ואפ' בזוז' דיאין לנו וה' ר' גמורה, מ'ם בשבת אפי' דמי שאינו מתקין לעירוב, קלקל הוא בא כמ' רשי' שם (ביצה טין לע'ב), ועיין עירובין דף ס'ח עלי' איכא רבנן ואין עירוב וכו'. ועיין החב' סימן ל"ז, זכות גדול למתקן שצ'ה, וסימן טסי' סעי' יג' מזכה לחזור אחר עירובי חיציות.

ומליך זה מazi מכשול בהוצאת המפתחות בהחגורה, ואינט בקיאים כיצד לדוחו עם החגורה, ופותחים גם כSSH על המגעול תורה רה'י, כי כה'ר'ם בכרכמלת אסור לתחוב המפתח כשהגעול הוא בכלל חוויה רה'י וכו'. ועוד כמה מכשולות עצמו מס'ר.

(המשך בעמוד ד')

אמנם נתיישב לי הדבר לא מאמין, דהנה ראיית מcobב שכוחב מוץ' אחד שטענו שכשעשו עירוב מבתו של מרן זי'ע מבעדפארד, ראס, עד הבימה' ר' ואדני, לא היה נראה לרביבו, וכן נשתיר ובינו פעם אחד לעשות עירוב בהפרואזעקס להסכמה הגדולה, אמר דההתר שנותן הוא רק על פעם אחת. ופושט שאמ' ה' בעשיית עירוב איזה איסור ח'ו, ובינו לא היה מתייר אף על שבת אחת.

מתוך עובדות אלו נתיישב לי דעת רבינו, שלא היה ניחא ל' שיעשה כל אחד לעצמו עירוב על וחוב אחד, כי מזה יבוא מכתשים, שיוציאו חז' להרהור וכ'א עישה לעצמו עירוב שלא כדין ויתהזה מכשול, אבל לעשות עירוב לכל העיר כמו שנגנו בכל קהילות קדשות עי' מורי הוואות מובהקים בוזאי ה' ניחא ל', כמו שגילה דעתנו כשתנו סיוע שיש בו ממש לעשיית העירוב, כפי שהיעיד הרוב ר' יוסף אשכני' שליטא זהה ברור, כי הר' לא פילג רבינו על כל הגאנזים שבזרות שלפנינו והראשונים וח'ל, שמצוה לעשות עירוב, מכובאר בהגנת הרואה' ערובון ס'ז, זמצוה גדולה לתakan עירוב.

ומכל הרובנים הכל' יש תחת ידי בירורים באירועות גודלה ולא רק החתימות בלבד, ובשילוב רביה הם מסכימים ומזרזים לעשות כאן בעירנו עירוב. ולומרה להאריך כי הדברים ידועים לכל.

ידעו בשם הבש'ט זי'ע הרמו בעז'ס תעוז ארץ - זילם ר'ת ז'ביה, עירוב, מקאות. וזה גורם התקבות הגאנלה, لكن השם מעכבר.

וכדי לומר המזכה הגדולה של עשיית העירוב, אבקש את כל הרובנים שיתחמו על זה או אשתדל בכל כוחו בהשגהה יתרה מיד שבוע עי' ובניהם גאנזים מובקה, ויעשו העירוב בשבוע עלי' בעל הירוח טוב וזעיר, ובוזאי כל אחד על דרך הירוח טוב וזעיר, ובדאי ביצה, יתאמץ לתakin ולא לקלקל כמ' ש בגمرا ביצה, דמי שאינו מתקין לעירוב, קלקל הוא בא כמ' רשי' שם (ביצה טין לע'ב), ועיין עירובין דף ס'ח חיל' א' הבטה לי שכח העירוב בסיגעט. וכ'ק אדר' פריינד דל' את העירוב בזעיר, ונוקבל שמן הייטב שלם וחוץ את פני העיר (וגו'), ומוקבל שמן הייטב לב הבטה עוז'ב למי שעשה העירוב, ולאחר שנסתלק עשה הנגיד החסיד ר' משה אורי' פריינד זל' את העירוב בסיגעט. וכ'ק אדר' שלט'א הבטה לי שכח העירוב בסיגעט. וכמה ישועות עמי בכל ווילא מסכובוג לדאות. וכמה מזכה זו כדיוע מהגאה'ק משינאואו זי'ע. (עי' ליקוטי דברי יהואל החדש, דף קמ'א).

שלום קרוי
אבר"ק אודוואר
מח'ם שרת רבי שלום ר'ח ושר' מאיר ספרי עה'ת ומוניות
יוז' בית הוראה של התאחדות הרביבים

הנה יוז' דאפילו מ' שנזחר שלא להוציא כל בשבת, מ'ם יכול להיות ששכח בגבונו איזה דבר והוציאו בשבת, עיין שר' רעל'א ח'ים ח'ב אר'ח ס' ל'ג, ועיין בש'ת רעל'א והוצאה שער ט'ו אות כ'ג, שיש בשכח איסור מן התורה. ועל ההיתר להוציא עי' קטנים יש הבה גודלים שלא הסיכמו להה, עיין השבות מהרים שיק אויח' קעליג, רע'ק'א טט'ו, ח'ט'ס'ז' ח'ו' ס'יג, מהר'א אר'ח ס'פ'ז'.

גם מבטלים בזה עונג שבת, כי הנשים צדיקים לחיות טנורים בבתיהם ולהשניה על הילדים, ומוצאות עונג שבת היא הלכה למשה מסני' כמ'ש היראים. אבל השתן מעכבר כי צר לו שלא יחולו שבת ובפרט שעז'ז' כמה אנשים בחברה הצלחה יונצלו מחייב שבת, لكن נתעכבר תיקון העירוב עד כה.

ונהנה כבר דברתי כמה פעמים בעניין זה עם יוז'י'י' כ'ק אדר' מסאטמאואר שלט'א, ואמר לי שרצו מאוד לעשות עירוב בווילא מסכובוג, ובפרט שזקינו הגה'ק בעל ייט'ב ב' זי'ע השותוק לה מאוד, ואמר טעינוי העירוב מרווח בפרט וישלח גפסוק ויבא יעקב שלם וחוץ את פני העיר (וגו'), ומוקבל שמן הייטב לב הבטה עוז'ב למי שעשה העירוב, ולאחר שנסתלק עשה הנגיד החסיד ר' משה אורי' פריינד זל' את העירוב בסיגעט. וכ'ק אדר' שלט'א הבטה לי שכח העירוב בסיגעט. וכמה ישועות עמי בכל ווילא מסכובוג לדאות. וכמה מזכה זו כדיוע מהגאה'ק משינאואו זי'ע. (עי' ליקוטי דברי יהואל החדש, דף קמ'א).

וכן שמעתי מידי' הרוב יוסף אשכני' שלט'א, שכאשר שמע כ'ק אדר' הגה'ק רבינו זי'ל שרצו מ'ם לעשות עירוב בוומוסב'ג נתן מיד סיוע לזרואות העירוב, ובין' ש'ה' בבחצלה. וכן הסכימו או הגדילו שבזרוינו שהו עמו איז, כמו הגאנן מפאפה צ'יל, הגאנן משטשאקוועז צ'יל, הגאנן משארמאש צ'יל, הגאנן מסאמבאטעה עלי צ'יל, הגאנן מוואן מאראד צ'יל, הדין מווינען צ'יל, ובחל'ה' הגאנן מוה'ר ר' אפרים פישל העורך אויטש שלט'א הרוב מהאלין, ועוד הרובנה בניים גדולים שעוררו ורزو לעשות ולגמור העירוב, ולמצאות גודלה יחש'ב כמובא בתשובות הראשונים, ולא היה אחד מהם שחש'ב שלא לעשות העירוב מחייב חיש' רה'ר, כי קייל אין בזמנ' הוה דין ושות' רביבם.

הנה שמעתי מכמה אנשים להיפן בדעת רבינו, וכן מתרשלים הימים בעשיית העירוב.

זאת על מצות עירוב

אנן בידין ואינהו בידינו
ונהרא נהרא ופושטיה

מכבדים אנו את דעת תורתם של ראשי
הישיבה הגדולה זצ"ל (החושיים לדעת המשכונות
עקב גנד המלא והטי), ואין אנו מתחווים עם
תלמידיהם מהחויבם לצערת ההוראות שלא יעשו
עירוב, ולא יטולו בעירוב. (אגב, נתבררו היום
ণינגים שאף לדעת האלים זצ"ל שי העירוב, ופושטמו
אייה בקרוב).

מайдיך גיסא אנו מצפים מהתלמידים לדעת, כי
אנן בידין אמוןינו. עלי מסורת אבותינו ורבותינו,
(א) שענין העירוב היא מצוה חיובית, ואנו סוכרים
על הוראותם של נזולי הרבניים כמכח
מכובדיהם עד כמה השתווקו לתוך עירובין
בשכונתינו. (ב) סוכרים אנו על פון הגדיל'ס ושאר
כל גודל' ישראל (הנהוג כשית הבת אפרים גנד
המשכני) ואין לנו ר' דוד' דאור'יתא, וכחה'ר'ם
(שפק ותהייר ביז אירק ברור גס לא בשעה'ד וס'
בעל נש' יכול לסתמ' עיין), וכחה'ר' א' ובשיט'
וכחה'ר' א', וכחשתט הלא' (ח'ח' סי' קע'ז ב'), ושאר
גאנונים מפרוטים, שלדעותם לא גרא שכנונינו
מעיר בני ברוק שתווקן בה לרוב ערדים (לפתח תקופה,
מחוברות ברציפות עם. בתים וחולין, ביל' שום החפסק),
רמת גן, תל אביב יפו, בתים וחולין, ביל' שום החפסק),
וכן יש'עירוב בעיה'ק ירושלים עלי'פ' שמספר
תושבה עובירים על ס' ריבוא, עי' תש' אבן ישראלי
(ח'ח' סי' כ"ט) להגן ר' ישראלי יעקב פישער
שליט'א, וכפי שהוא התבטא לאחורה (לאלו שבאו
לכדי' בירושלים בקסם לאסדור תיקון עיזוב בא'א
פארק אמר, אם לירושלים מותר. וכע"ז' השיב הגרי'ש
גם לבארה פארק מותר. ואיש' השיב שליט'א
אלישיב שליט'א לר' א' מתושבי שכונתינו.

אשר ע"כ, כשם שאון מצידנו שום כפה על
מעלת כבודם לטלטל, כך נא נא גם מצידכם אל
תנסו לכפות דעתכם עלינו לבטל מגות עירוב וונונג
שבת קודש, כפי שנאה דרש הגאנן הגודל' מעמוד
ההוראה מהו'ר' פישל הערשקאוותש שליט'א,
ונאה קיים בה' מעשה ר' ב' בעית ביקרו בשכונתינו
בשיק' פ' לך' תש'ס' נידיע, שנעל חומש בידיו, והל'
עמו ברוחבה של עיר, כדי להורות הלהכה להרים.

היא חזק ונזהק, ובן נתפעל כל מאותה
הזייפנים מפי' "קונטרס הحسبרה". כי כשם שהם
סלפו את דברי הרב'ם לשורת את מטרות
בашיטים ותיבת "כל" (וישט הדבר בכל' ישראל)
עיש', כך סלפו את דעת קדשו של ר' ק' הגאנ' ק'
מסאטמאר זצ"ל לצרפו לחסיבה אחת, לדעה אחת
לגמר את הצד הגדול של מחיבי העירוב, ובראשם
הגאנן הגדול פוסק הדור מה'ר' שטיף' זצ'ל,
ורשימה גדולה של העירוב גאנונים ואדרמוראים'
מפופרטים שחתמו بعد העירוב גאנ'יאך, בגיןם
כך האדרמוראים' הגאנונים הצדיקים רב' אברהם
יהושע העשיל מקופשנץ, רב' ירוחם לויינער
מראדיזון, רב' שמעון קאליש מאמשיגאנו, רב' יוסף
זוד מאשקלאייטש מסאטסוב, רב' נחום פערלאו
מנואומאנסק, רב' זכרון צדיקים לברכה, והלוואי שונאים
לஹיות במחיצתם לחיה העולם הבא, עם שאר גאנוי
נדידי' עולם שעוזדו ווירעו' על מצות עירוב'.

4 קשות למנגדי העירוב

אם אמת ונכוון, שדעת ר' ק' הגאנ' ר' שכבה"ג
מסאטמאר זצ"ל גנד עצם עשיית עירוב, א'כ':
(א) מוזע אדרמור זצ"ל לא חתם בשנות תשכ"ב
[בשעה שכמה רבנים חתמו] גנד העירוב
שנתהעורר כל הענין? הלא ר' ק' אדרמור זצ"ל
ראש הלוחמים גנד פריצות הדת וכ"ש על
שמירות שבת החומרה.

(ב) מוזע מועלם לא השמי ר' ק' אדרמור זצ"ל
את התנדחותם ברביט, לא בכתב ולא בעיפ', לא
בדרש, לא בשיעור, לא בסעודה שלישית, לא
במלחה מלכח', כאשר דרכו בקדושים הדת. [ואף]
להשמע עיתו הנזול הגודלה בכל ענייני הדת.
אם ר' ק' אדרמור זצ"ל שבסוף פרט משוחה
בין השיחים אויה רבני יהודים (שכל לא ברור
על אויה יירוב היהת כוונתו), שוב נshallת
השאהלה, מוזע ר' ק' אדרמור זצ"ל לא אמר דעתו
ברביט, כדרכו הקדושה?

(ג) מוזע התאחדות הרבניים [שכ' ר' אדרמור זצ"ל
ה' הנשייא], שדריכם ה' להזועם במודעות
גדולות על כל דבר נוח עניין הדת, ובוינו זה
כל משך חיים חיותו של ר' ק' אדרמור זצ"ל
ולא פירסמו דבר גנד העירוב, בזמן שארגונים
רבניים אחרים פירסמו הנטהותם?

(ד) מוזע אותם גודלי הרבניים בויליאמסבורג
המודפסים לעיל, בגיןם שהיינו ממד מקורבים
לכ' ר' אדרמור זצ"ל כתבו (לא רק החיטוט) בשנות
תשכ"ב – תשלה'ה מתבי עידוד מופרשים לרווח
תיכון עירוב בויליאמסבורג (שנדפס בשעתם
יעתונים ובקובציים), כיצד עשו כוות בחיקם
חיותו של ר' ק' אדרמור זצ"ל, אילו חילתה כל זה
ה' גנד דעתו וורצון קדשו?

אדורבה, מי שיש תשובה אמתית להסביר
על ד' קשות אלו, יוואל נא לפרסמה, כי רבים
נbowים מחמת קושיות חמורות אלו, וכייבר.

להשומות לב: חלק מהמודעות והחיתומות
מהשנים הקודמות, אין עניינים נוגע כלל לעניינו,
כגון הכרה משנת תשמ"א, כי העורוב ההוא ה'
על סנק כמה קולות, והוג'ע מה'ר' ר' רاطה
שליט'א הלא אז לבזקן זשה' או זמץ' זקהל
יט'ל דסאטמאר, פושט טהור לא ה' עשה זאת
אייל דעת ר' ק' אדרמור זצ"ל גנד עצם עשיית
עירוב, ומכוון שלא ה' ניחא דעתו מהעירוב
ההוא ע"כ חותם אז גנד. והא ר'א' שכעת לא
הצטרכ' לחותם שמו גנד העירוב, כיון שכעת
העירוב נעשה בוצרת הפתח כדין, ובפיקוח
והשגהה כראוי.

גם נודע לנו, שכמה גודלי הרבניים שחתמו על
ההוראה משנת תשמ"א, לא הסיכמו או לחותם
שםם על לשון כליל, עד שתיקנו הלשון בנוסח
שלא' לסתוך על עיוב' תג'ל', וכדרמן. וגם
כעת הרי חווין משבעו לשבע כל מני שינויים
בנוסח אותה מודעה, הנעים לאחד כבר
חתמו עליו הרבניים.

תג'ז' מלה אפרים פישל הערשקאוויטש
שלט' אבר'ק האל'ין

(המשך עמוד ג')

אבל נראה לבאר עוד סעם שמצווה לתקן
תיקוני עירובין, בלבד שלא יבוא לידי מכשול,
יש מצות עשה ממש מה'ת והוא מצות "והכינו
את אשר יביאר". כי ידוע שהצדוקים דוחם כיון
שצוה השיטת שלא לחייב אש שבת ולכך
ישבו בחושךليل שיק וכור, וכן אוסףין להטמין
בעיש כדי לאכול צונן בשיק וכו', וכן אסרו
תיקון עירובין כדי לקיים איסור ר' שכבה"ג
חדל עפ' הקבלת הלה'ם הוא שאן כתילת
האיסור שלא להביער כדי שיבש בחושך, ושלאל
לבשל כדי שיאל'ל כוונן, ושלא להוציאו כדי שלא
יהא הדבר במקום שלבו חפץ, ורק הא כיצד יש
מצوة להחני בעיש' ולקיים מצות ולמנוחה, ואין מנוחה
נתנה לנו לעונג ושםחה ולמנוחה, ורק מנוחה
על אויה יירוב היהת כוונתו, שוב נshallת
השאהלה, מוזע ר' ק' אדרמור זצ"ל לא אמר דעתו
בහוט' שבת קליב' דה מעמוד בשם המילתא
ולכך יש מצוה להדיק גנות ולהטמין, וכמ"ש
בעל המאויר כי מי שאסור הטמנה מין הוא, עיי'
רב נסימ גאון ריש' ברוכות, כי מצות עונג הוא
הלה'ה למשה מסיני כמ"ש היראים סי' תיט'.

וכן נמי מצות היקוני עירובין הוא כדי
שיכול לטלטול חפצים הנגזרים מבית לחצר
ומבית בית, וממצות עירוב הוא חיבת הלה'ה
למשה מסיני כמו הדלקת גנות. וכמ"כ מפורש בס'
שלל טוב פ' בשלח עמוד ר'יד', והכינו את אשר
יביאו, את אשר יאכלו לא נאמר, אלא את אשר
יביאו, ככל מר' יכינו ביום הששי' במנואות
ובחיצות תיקוני לחיטים וקורות שתחים
ועירובים ושיתופים, להתир להם את אשר יביאו
ביום השבת מושות לרשوت עיל'. וחחו כוונת
המשנה שבת ל'ד שנולטם י'ד שנולטם עירוב
החליקו את הנר, כי כולם טעם אחד להם,
וכמ"ש היראים סי' חכ'ט כי בהם מקיים מצות
וחכינו את אשר יביאו, והוא הכהנה למצוות עונג
שבת, וכו'. ואפי' בז'ז' שאין לנו ר'ש'ה' גמורה,
מי' כוון דיש איסור דבנן לטלטל, ויבטל מצות
עונג ויהיא, מקיים בעשיית עירוב מ"ע מה'ת.
וכיל בליך טוב פ' בשלח, את אשר יביאו מכאן
לייעובי' חיצות מן התורה, שייערב אדם בשבת
בפתח או בשום מאכל, כדי שיטלטל מבית לבית
ומוחץ לחצר עיל'. והוא עשיית עירוב מזווה
חויבת, ושיך' בה מצות היניך לקטנים כדאיתא
בחוטפות עירובין פ'ב. וזה כוונת המדרש הרבה
(אסטר ז') את סבור שמא לרעתך נתמי לך
השבת, לא נתמי לך לא לטובתך עיל'.

ונמצות והכינו יש לה לכ' חומרא דשבת,
וגם נשם חיבותה בה וכמ"ש לר' ר'ית לעניין לחם
משנה שנשים חיבותה, כי כל ענייני שבת איתקש
לשמו, וכמ"ש בתוס' חכם אנגלי ולבוד שבת קאתי,
אפי' בחבילה אמרין הויאל ולבוד שבת פריטה
כשבת דמי. בז'ז' שמירת שבת בכל פריטה
וזקוקה נזכה שימלא ה' כל משאלות לבנו
לטובה ולהנצל מחייב משות, ולבנין ירושלים
וחומרת אש סביבה לה בביאת משה בב'א.

אפרים פישל הערשקאוויטש